

Form + Code in Design, Art, and Architecture

Casey Reas

Αρχικά θεωρώ αρκετά ενδιαφέρον την προσέγγιση του στον κώδικα πως είναι μια σειρά εντολών αλλά εκτός από τεχνικό του κομμάτι δηλαδή τη δομή είναι και ο ίδιος ο έλεγχος. Επίσης μου θύμισε το προηγούμενο ανάγνωσμα που μιλούσε για τη γλώσσα της αρχιτεκτονικής αντοίσιχα και ο κώδικας είναι και ένα μέσο έκφρασης, ένα εργαλείο δημιουργείας. Επιπρόσθετα μου άρεσε που σχολιάζει για τα έργα τέχνης όπου ο κώδικας μπορεί να ορίσει την αισθητική αλλά και τη συμπεριφορά ενός έργου, μου θύμησε τα assignments που έχουμε στο μάθημα της πληροφορικής. Ακόμη μου θύμησε τα loops που χρησιμοποιούμε στα προγράμματα μας στην ρ5 η λογική του προγραμματισμού με τις συνθήκες που επαναλαμβάνονται.

Στην ιστορική αναδρομή που παρουσιάζει την εξέλιξη είναι εντυπωσιακή η ταχύτητα που αναπτύχθηκαν τα πρώτα μαθηματικά σχέδια σε σύγχρονα συστήματα για design. Ακολούθως η παραμετρική μορφή του υπολογιστή που εξηγά που επιτρέπει την αλλαγή βάση εξισώσεων θυμίζει το μάθημα που μέσα από παραμέτρους κάνουμε “ομαδικές” αλλαγές και τους διάφορους τρόπους που βρίσκουμε για να συνδιάσουμε τα διάφορα στοιχεία. Ενδιαφέρον έχουν και οι κανόνες που αναφέρει που δημιουργούν από μόνοι τους περιεχόμενο και μπορούν μέσα από εργαλεία όπως την επανάληψη, την τυχαιότητα και την αλληλεπίδραση με τον χρήστη και το περιβάλλον να γίνουν πιο ενδιαφέρον. Τέλος συμφωνώ με τη συγγραφέα για τις εφαρμογές του κώδικα στην τέχνη, στην αρχιτεκτονική και στο design. Όντως τα διάφορα εργαλεία δεν αλλάζουν μόνο τη διαδικασία παραγωγής (να την κάνουν πιο εύκολη), αλλά και την ίδια τη μορφή και τις ιδέες των ανθρώπων.